



Հովհաննես Թումանյան

Աստղերի հետ

Էյ աստղե՛ր, աստղե՛ր,
Երկնքի աչքեր,
Որ այդպես վառ-վառ
Ժրպտում եք պայծառ .

Ժրպտում էիք դուք,
Երբ ես դեռ մանուկ
Աշխույժ ու կայտառ,
Ձեզ նման պայծառ
Թրովում էի

Ու ցավ չունեի...
Ժրպտում եք այսօր,
Երբ թույլ ու անգոր,
Կորած հույսերիս
Կրակիծն եմ լալիս . . .

Կըժպտաք նաև
Շիրիմիս վերև...

1891